

Motion till riksdagen 2005/06:Ju519

av **Monica Green och Carina Ohlsson (s)**

Information om trafficking

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att uppmana Passagerarrederiernas Förening till att utbilda sin personal och informera om trafficking.

Motivering

Trafficking och annan form av sexuell handel med barn och ungdomar är en brottslig verksamhet och ytterst polisens ansvar. Det innebär inte att övriga samhället kan luta sig tillbaka. Trafficking är ett samhällsproblem och bör behandlas som ett sådant. Det innebär att de personer, företag, myndigheter m.fl. som kan bidra till att stävja traffickingverksamheten har ett ansvar. Något annat vore att vända sexuell utnyttjande av barn och ungdomar ryggen.

I Sverige är problemets omfattning till stor del höljt i dunkel och utannonsering av sexuella tjänster sker främst via Internet. Verksamheten är mycket ljusskygg och drivs i regel av små brottsliga nätverk. Åldern för de som utsätts varierar från tonåren upp till vuxen ålder och vägen till Sverige kantas ofta av förnedring och våldtäkter för mellan 400 och 600 offer årligen, både barn och vuxna. Trafficking existerar huvudsakligen av en anledning: att det finns personer som är beredda att betala för sexuella tjänster.

Enligt polisens årsrapporter om människohandel är passagerarfärjorna ett av de vanligaste transportsätten för att föra traffickingoffer från Östeuropa till Sverige. Det är samma färjor som vi svenskar åker på helgkryssningar med. Tillsammans med offret finns ofta en hallick som håller ett vakande öga, eller som väntar i Sverige när offret stiger av. Det har till och med förekommit att offer sålts till kunder redan på färjan.

Därför har ECPAT Sverige enträget försökt etablera ett samarbete med passagerarrederierna. Förslaget gäller ett branschåtagande där rederierna ställer upp på minimala krav: att arbetet mot trafficking sanktioneras av företagsledningen, att en timmes utbildning genomfördes för viss färjepersonal och att informationsmaterial tas fram. Informationsmaterialet är tänkt att

Fel! Okänt namn på

bestå av affischer och foldrar som ECPAT Sverige erbjudit att ta fram kostnadsfritt. Informationen skulle rikta sig till resenärer med instruktioner om vad som bör göras vid misstanke om trafficking, men även information på flera språk till traffickingoffer.

Intresset bland passagerarrederierna och deras branschorganisation Passagerarrederiernas Förening har minst sagt varit svalt. ECPAT Sveriges diskussioner med parterna har som mest resulterat i att rederierna hänvisat till branschorganisationen, som i sin tur hänvisar till rederierna. Vid ett av mötena stod Utrikesdepartementet värd, på initiativ av ECPAT Sverige, för inbjudan som gick ut till samtliga aktörer. Mötet resulterade i att en representant från ett rederi dök upp. Ytterligare ett svarade nej på inbjudan. Resten avhörde över huvud taget inte. Sedan dess har ett av rederierna påbörjat ett visst arbete i mindre skala.

Det är förståeligt att ett företag till en början ryggat tillbaka för ett så farsansfullt ämne, speciellt när barn och ungdomar drabbas. Ämnet upplevs ofta som tungt och skrämmande, men bör samtidigt mana till engagemang. Ett liknande arbete pågår sedan länge bland researrangörer, bland annat charterföretag och resebyråer, för att motverka barnsexturism. Arbetet fokuserar på en särskild uppförandekod som ECPAT Sverige utarbetat.

Stockholm den 4 oktober 2005

Monica Green (s)

Carina Ohlsson (s)